

Στις 25 Δεκεμβρίου του 1991, έγινε η υποστολή της Σημαίας με το Σφυροδρέπανο από την στέγη του Κρεμλίνου.

Γεγονός που προκάλεσε τεράστιες παγκόσμιες πολιτικές, οικονομικές και γεωστρατηγικές ανακατατάξεις, αλλά κυρίως ένα μεγάλο Σοκ, στους Κομμουνιστές, τόσο σε εκείνους που υπεράσπιζαν το Σοβιετικό Μοντέλο, όσο και σε εκείνους που του ασκούσαν έντονη κριτική.

Μετά από λίγες μέρες γράφτηκε το παρακάτω ποιήμα:

Εισήγηση

Σύντροφοι,

Η πίστη που μας έσωζε,

σήμερα σέρνεται στα εδώλια,

πασχίζοντας να αναπτύξει

μιά αξιοπρεπή απολογία,

τη Δικάζουν, οι ψυχές μας.

* * *

Δεν οφελούν οι προθέσεις,

τα αφηνιασμένα όνειρα,

η Θύμιση του αίματος,

οι Μάρτυρες κι ήρωες.

* * *

Βρόγχος το άλλοθι του Μέλλοντος,

σάπιο δεκανίκι,

στο τρέκλισμα, της Ψυχής μας.

* * *

Και εμείς, απαλλαγμένοι από το βάρος Ονείρων,

που κάποιτε σάλπιζαν έφοδο,

Θα χαθούμε στα μάτια των γυναικών,
εξαργυρώνοντας τη στυφή γεύση της μοναξιάς,
με το γλυκό κολαστήριο των χαδιών τους.

* * *

Στον Πυρετό του αλκοόλ,
ας χορέψουμε ένα ζεϊμπέκικο,
– το μόνο οδόφραγμα που μας απόμεινε –
κι ας ξαναρχίσει εκεί, ο χρόνος.

Γιώργος Σιώζος